

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 4312217700
Dátum vydania rozhodnutia: 10. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4312217700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/399/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/864/2015, 8Co/882/2015-136 z 29. januára 2016 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 14C/399/2012-83 z 3. novembra 2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 14C/399/2012-83 z 3. novembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/ a § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) tým, že žalobkyňa podala odvolanie voči rozsudku, pričom nezaplatila súdny poplatok splatný podaním odvolania. Preto súd prvej inštancie žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie vo výške podľa Sadzobníka súdnych poplatkov účinného ku dňu začatia odvolacieho konania.

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 8Co/864/2015, 8Co/882/2015-136 z 29. januára 2016 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že od 1. októbra 2012, t. j. od účinnosti novely zákona o súdnych poplatkoch, uskutočnenej zákonom č. 286/2012 Z.z., nie sú konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatkovej povinnosti, preto žalobcovi v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch

poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach stáva ten, kto podal odvolanie (§ 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch). Keďže konanie sa začalo na návrh žalobkyne dňa 28. septembra 2012, t. j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa dňa 20. decembra 2013, t. j. po jeho účinnosti, odvolací súd posudzoval vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne ako odvolateľky aj z hľadiska prechodného ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012. Podľa tohto ustanovenia sa z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Z charakteru odvolania vyplýva, že je návrhom na začatie osobitného konania, a to konania odvolacieho. Pretože v danom prípade sa odvolacie konanie preukázateľne začalo podaním odvolania žalobkyňou dňa 20. decembra 2013, súd prvej inštancie správne vyrubil žalobkyni za podané odvolanie súdny poplatok, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti a správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 20,- eur v súlade s položkou č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd tiež námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, s poukazom na to, že uznesenie obsahuje odôvodnenie (v oddelenej časti s výslovným uvedením nadpisu „Odôvodnenie“), z ktorého jasne vyplýva, že súdny poplatok bol žalobkyni vyrubený za odvolanie, v akej výške a podľa akého ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch.

3 Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 4. apríla 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9 V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.